

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
CLUJ
Plaza Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 14.
Sâmbătă 22 Iunie 1935.
Apare săptămânal sub conducerea unui comitet

Abonament anual 50 Lei
Numărul 1 Leu

Dumineca tuturor Sfinților

— *Cuvintele Evangheliei* —

(Matei C. 10. V. 32—38;
C. 19. V. 29—30)

Tot cel ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisii-l voi și eu pe el înaintea Tatălui meu, carele este în ceriuri.

Iară cel ce se va lăpăda de mine înaintea oamenilor, și eu mă voi lăpăda de el înaintea Tatălui meu, carele este în ceriuri.

Să nu vă pară că am venit să arunc pace pe pământ: n'am venit să arunc pace, ci sabie^{a)}.

Căci am venit să despart pe om de tatăl său și pe mamă de fată-sa și pe noră de soacră-sa: și vrășmașii omului, casnicii lui.

Cel ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine; și cel ce iubește pe fiu sau pe fată mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce nu-și ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine^{b)}.

Tot cel ce-și va lăsa casa, sau pe frați, sau pe surori, sau pe tată, sau pe mamă, sau pe muțere, sau pe prunci, sau țarinile pentru numele meu, însutit va lua^{c)}, și viața de veci va moșteni. Iară mulți din cei întâiu vor fi pe urmă, și din cei de pe urmă întâiu.

Cu sângele Mucenicilor tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison fiind îmbrăcată Biserica ta, printr'inșii strigă către tine, Hristoase Dumnezeu: Poporului tău trimite milostivirile tale, dăruiește pace moștenirii tale, și sufletelor noastre mare milă.

(Troparul din Dumineca Tuturor Sfinților).

a) Dacă fiul primește evanghelia, și tatăl lui nu o primește, ei vor fi despărțiți prin religie. Sabia este evanghelia. b) Apostolul și creștinul adevărat trebuie să rabde toate batjocurile și suferințele ce vin peste el pentru credința lui Isus. c) Liniștea și îndestularea sufletească e mai mult vrednică decât toate.

SFINȚII

În Dumineca întâiu după Rusalii, Biserica face pomenirea tuturor Sfinților. Isus Hristos, după-ce s-a suit la cer, a trimis peste ucenicii săi pe Spiritul Sfânt, Mângăitorul, îmbrăcându-i cu putere de sus, cu harul sfinților. Sfânta Scriptură spune, că voința lui Dumnezeu este sfințirea noastră: a tuturor, fără deosebire de vârstă, de neam sau de țară. În ceata dreptilor din Împărăția vieții de veci se numără bogași și săraci, tineri și bătrâni, bărbați și femei, plugari și meseriași, cerșitori și împărați din toate vremile. Sfinți au fost și ei oameni ca și noi. Și ei au trecut prin greutățile și necazurile acestei vieți, cu deosebire doar, că nu perdeau din vedere lumea dincolo de marginile acestei vieți.

Papa Romei, Bonifaciu al IV-lea, prăznuind cu mare solemnitate biruința creștinismului asupra păgânismului, a primit dela Foca, împăratul Bizanțului, ca dar, marele templu păgănesc numit Panteon, care era destinat ca loc de închinare, tuturor zeilor păgâni din împărăția romană. Multime mare de martiri creștini și-au vărsat sângele, refuzând să treacă pragul acestui templu, ca să se închine idolilor. Corpurile acestor martiri zăceau ascunse în catacombe, în peșteri adânci în pământ. Sfântul Părinte, Bonifaciu al IV-lea, a dat poruncă să fie desgropate trupurile mucenicilor pentru credință. S'au împodobit frumos 28 de care funebre cu moaștele martirilor, trecând în alaiu cu toată solemnitatea pe „Calea Triumfală“, ducându-le spre a fi așezate în Panteon, care acum era transformat în lăcaș de închinare Dumnezeului adevărat, cu hramul: „Biserica tuturor Sfinților“.

Fiecare zi din calendar este numită în cinstea unui sau mai multor sfinți. Câți sfinți însă nu sunt însemnați pe foile de calendar, dar sunt însemnați în cartea vieții de veci. Această sarbătoare a tuturor sfinților par'că ne ridică ochii spre cer, patria și moștenirea noastră a tuturor, unde trebuie să sperăm că vom ajunge.

Frați creștini! Să ne însemnăm bine.

Sfinții nu sunt numai pe icoane și în calendar. Sfinți au fost și sunt toți acei oameni în carne și oase, cari își îndeplinesc datorințele, îndeosebi de iubire și dreptate cu care suntem datori față de oricine. — Să nu punem deci sfințenia creștină în rândul lucrurilor imposibile. Să nu ne închipuim sfințenia așa de înaltă ca să nu ne putem ridica până la ea; zicând ca trădătorul Israel: „Cine dintre noi se va sui în cer?“ Astăzi Santa Biserica ne înfățișează milioane de sfinți cari au trăit și ei în această lume în care trăim și noi.

Dacă acești mulți, nenumărat de mulți, au putut trăi pe placul lui Dumnezeu, atunci cum să nu putem și noi? Isus Hristos ne strigă: Urmați-mă, căci Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Mulți cred că-i lucru peste puterea omenească a păși pe urmele Fiului lui Dumnezeu, a urma pe Cel de o Ființă cu Tatăl.

Sfinții însă, prin viața lor, ne arată că putem urma pe Hristos.

Când ne vom duce în fața judecății lui Dumnezeu, pentru a ne da socoteală de faptele din viața de pe pământ, nu vom putea pune nici un motiv în cauza păcatelor noastre, care să nu fie nimicit de pilda sfinților, cari în acele împrejurări ca noi, n'au călcat voința lui Dumnezeu. Acelaș Dumnezeu, aceleași porunci și aceeaș Evangelie au avut-o și ei și noi. În vederea câștigării aceleași vieți vecinice s'au străduit și ei pentru care trebuie să ne străduim și noi. Pentru câștigarea vieții de veci în Împărăția Cerului Sfinții n'au socotit nici o jertfă și nici un preț că ar fi prea mare, cumpărându-o chiar cu prețul sângelui.

Dacă ei au cumpărat viața de veci din Ceriu atât de scump, ce vom răspunde noi lui Dumnezeu, cărora viața de veci ne costă atât de puțin și totuși n'o cumpărăm, ba adeseori chiar oferindu-ni-se, o respingem.

Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeule nostru, pentru rugăciunile tuturor Sfinților, miluește-ne pe noi.

Mormântul Preasfintei Fecioare Maria

După moartea cruntă și învierea glorioasă alui Isus, s'a scurs mai mulți ani — după o evlavioasă tradiție doisprezece — când se apropie ora morții Mariei. De când Fiul său s'a înălțat la ceriu, ea se stabili aproape de Cenacol (foișor), care a fost prima biserică a creștinilor. Impreună, Răscum-părătoare a oamenilor, ea continuă misiunea lui Isus. A fost stăpâna apostolilor și a primilor creștini. Văzând în curând biserica întemeiată și întărită, ea crezu sfârșită misiunea ei pe pământ. O dorință foarte vie de a se uni cu Fiul său o atrăgea spre ceriu, iubirea sa arzătoare o făcea să suspine mereu după patria cerească, pentru care inima ei ardea de flăcările dragostei divine. Sufletul ei era cași în exil, dorințele arzătoare ale miresei din „Cântarea Cântărilor“, pentru a se uni cu binele iubit, nu erau decât o umbră față de flăcările de iubire care ardea Maria, pentru a se uni cu Isus al său. Corpul plâpând al Fecioarei, care suferise cu tărie durerile cele mai puternice ale unei vieți de continue suferințe nu putu rezista acestui elan de dragoste, și Maria simțea că slăbește. Intinsă pe pat ea văzu pe apostoli alergând pentru a primi ultimile sale sfaturi și binecuvântarea de mamă. Iată că Maria cu ochii ridicați spre ceriu, ca într'un extaz de iubire, părea că adoarme liniștită, fără a încerca cea mai mică suferință sau agonie ce însoțesc ceasul din urmă. Era liniștitul apus de soare care avea să lumineze ceriul, al cărui locuitori așteptau cu veselie pe glorioasa regină.

Știrea acestei morți se răspândi repede în biserica începătoare și credincioșii alergară, pentru a cinsti rămășițele muritoare ale mamei dumnezees-cului lor Stăpân. Ei sărutară aceste picioare, care zdrobiseră capul șarpelui infernal, și împreună cu apostolii transportară corpul feciorelnic în mormântul ce ea și-l alege în valea Chedro-

nului, la poalele grădinii maslinilor, unde Isus al său, voise să se unească de atâtea ori cu Părintele Său prin rugăciuni arzătoare și unde începuse patima dureroasă.

Sunt trei zile dela fericita trecere a Mariei din această viață la cer, apostolii învățăceii, femeile sfinte veghiau lângă mormântul din care transpira un parfum ceresc, ei admirau cereasca figură și își aținteau ochii spre fața mamei lui Dumnezeu, căci erau convinși că pământul nu era vrednic să păstreze corpul în care a locuit Cuvântul, nu se îndoiu, că trupul Mariei, ca și al Fiului său, își are locul în cer.

Și nu s'au înșelat. Maria redeschide ochii, sângele circula iarăși în vine, buzele se deschid, mădulările își reiau mișcările și Maria se înalță ca un nor, binecuvintează pentru ultima oră pe cei de față, dispărând dinaintea ochilor lor. Dumnezeescul său Fiu cu întreagă curtea sfinților și îngerilor, vine într-o întâmpinare și conduc cu triumf la cer pe Regina, a cărei sosire părea că aduce cu sine un nou paradis.

Preasfânta Treime o primește salutându-o ca pe o fiică preaîubită, ca pe o mireasă aleasă și mama bunătăților. Împărăția milostivirii i-a fost încredințată, căci Părintele i-a împărțit puterea Sa, Fiul, meritele Sale și Spiritul Sfânt, iubirea Sa.

Și de pe acest tron de glorie, plecându-se cu o negrită bunătate și dragoste față de oameni, își întoarce spre noi privirile sale îndurătoare. Ea este bucuria cerului, ea este nădejdea și mântuirea pământului.

Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul, întru care toți cei ce sunt în mormânturi vor auzi glasul Lui, și vor ieși cei ce au făcut bine întru învierea vieții, iară cei ce au făcut rele întru învierea osândirii.

(Ioan Cap. 5 vers. 28—29).

Informațiuni

LOCURILE SFINTE, în cari sa făcut pelerinajul organizat de „Clujul Creștin“, se pot vedea în starea lor de azi, într-un film cu 300 de vederi clare, proiectate luminos, Duminecă în 23 Iunie la orele 7 p. m. la Căminul Cultural Creștin din Str. Chintăului 103, cu intrare benevolă. După-ce se arată acțiunea caritativă, socială și pastorală a călugărilor Franciscani pe Pământul Sfânt, vederile încep cu Sfântul mormânt și Muntele Calvar cu toate amintirile sfinte ce le conține vechea Biserică a cruciaților. Se parcurge apoi Calea Crucii, acel drum al durerilor făcut de Isus sub povara Crucii și batjocura poporului, văzând acum doar drumul de rugăciune ce să face în fiecare Vineri de către Călugări și Credincioșii dela Pretoriu lui Pilat, până pe Golgota. Se vede apoi Grădina Ghetsemani, locul unde Mântuitorul a asudat sânge, Pârăul Cedron, Valea lui Iosafat, Muntele Ison cu foisorul Cinei de Taină, Mormântul Preacuratei Fecioară Maria, Zidul plângerii etc. Acestea în partea I în 100 vederi. De altă dată se vor proiecta celelalte două părți a filmului ce conțin: Vitania și Mormântul lui Lazar, Betfage, Vișlaimul cu Sfânta Peșteră a Nașterii, Grota Laptelui, Câmpul păstorilor, Emausul, riul Iordan, Marea Moartă, Ierihonul și toate localitățile biblice din jur. În Galileia se vede: Nazaretul, muntele Tabor, Cana, Naim, Tiberiada, lacul Genezaret, Magdala, Capernaumul etc., toate locuri sfinte pentru noi, pe cari mai zilele trecute am avut fericirea un grup de creștini a le vedea.

Frații noștri creștini, cari s'au anunțat, dar din cauza greutăților cu procurarea valutei streine n'au putut participa la acest pelerinaj, pot avea acum puțina mângâiere de a vedea în chip acele locuri sfinte. Ii avizăm însă de pe acum, că în Primăvara anului viitor, probabil în postul Paștilor, dacă Bunul Dumnezeu va vrea, se va organiza tot bine și avantajos un pelerinaj condus de Sf. noastră Biserică, în aceste locuri sfinte, întrucât mulți se anunță și cer acest lucru.

Cine dorește informații și amănunte din Țara Sfântă, poate primi în orice timp la adm. rev. Clujul Creștin.

LUNI, a 2-a zi de Rusalii, la Căminul Cultural Creștin din str. Chintăului s'a reprezentat piesa „Țăranul boier“. S'au distins în roluri Gavril V. Chindriș, Agapia Chindriș, Ion-Rusu, și frații Ion și Gavril Gădălean. Au recitat frumos poezii: Maria Pop, Aurica Păcuraru, Silvia Ghelan, Viorica Marțian, Maria-Boaru și Leontina Pușcaș.

Ceata creștinilor

Ceata creștinilor, dulce Fecioară,
Plină de dragoste azi te nconjoară ;
Cu draga inimă vin deci și eu :
Maică, primește-mă sub scutul tău !

În rândul fiilor ce te onorează,
Ș'a ta medalie la piept păstrează,
Cu mare evlavie voui fi și eu :
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Numai cu dulcele nume de Mamă ;
Acesta-i numele ce-ți dau și eu ;
Plini de încredere, cu toții te cheamă
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Blânda ta inimă, îndurătoare,
E a păcătoșilor dulce scăpare ;
Fii, milostivă cu sufletul meu :
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Pe a oceanului noapte feroasă
Tu îmi ești singura stea luminoasă ;
Tu, deci, îndreaptă-mă spre port mereu ;
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Căci de a prăpastiei oarbă pieire
Scutit e sufletul l-a ta lucire ;
Deci luminează-mă pe drumul meu :
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Voioas' arată-ne fața-i senină,
A paradisului mare Regină,
Ești preaputernică la Dumnezeu ;
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Iar, în cea groaznică luptă din urmă
Tu a dușmanului curse le curmă ;
Tu îmi înduplecă pe Fiul Tău :
Maică, primește-mă sub scutul tău !

Fericiți cei curați cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu (Mat. C. 5, V. 8).